

Capitolele 24 și 25

Capitolele 24 și 25

Înaintea guvernatorilor

Pavel se înfățișează pe rând înaintea cârmuitorilor – înaintea sinedriului, a lui Felix, Festus, Agripa și apoi a Cezarului. Înaintea acestora, când împrejurarea permitea, avem apeluri mișcătoare către conștiință; când e vorba de apărarea sa, avem declarațiile bărbătești și oneste ale unei conștiințe bune, care se ridică deasupra patimilor și intereselor care îl înconjurau. Trec fără cuvinte peste egoismul lumesc manifestat în Lisias și Festus, prin asumarea de către ei a tot felul de calități bune și a unei purtări la fel; peste amestecul dintre conștiința trezită și absența principiilor în guvernatori; peste dorința de a place iudeilor de dragul propriei importanțe, sau pentru a face ușoară stăpânirea peste un popor răzvrătit; și peste disprețul manifestat de aceia care nu erau la fel de responsabili ca Lisias cu privire la liniștea publică. Poziția lui Agripa și toate detaliile de ordin istoric poartă o remarcabilă amprentă a adevărului și felurile personaje sunt prezentate într-un fel atât de viu încât ni se pare că ne aflăm în scenele descrise. Vedem persoanele cum se mișcă în aceste scene. Acest lucru caracterizează în mod izbitor scrierile lui Luca.

Pavel apelează la Cezar

Alte împrejurări ne atrag atenția. Festus, cu scopul de a place iudeilor, îi propune lui Pavel să meargă la Ierusalim. Însă Roma trebuia să și aibă partea în lepădarea evangheliei harului, a mărturiei Adunării. Pavel apelează la Cezar. Festus deci trebuie să îl trimită acolo, deși stânjenit de faptul că nu știa sub ce acuzație să o facă. Tristă imagine a nedreptății omului! Totul însă este spre împlinirea scopurilor lui Dumnezeu. În folosirea a tot felul de mijloace, Pavel nu a avut mai mult succes decât în încercarea sa de a-i mulțumi pe iudei. Pentru ochiul omului era probabil ultima sa resursă în acele împrejurări, însă Duhul Sfânt are grijă să ne informeze că ar fi putut fi pus în libertate dacă n-ar fi apelat la Cezar.